

Георгінова Д.О.,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Г. П. Костенко**, к.е.н. доц.(БДПУ)

ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ: ЗМІНИ ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ

Актуальність теми дослідження пояснюється необхідністю модернізації податкової системи України з метою створення сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу як пріоритетних роботодавців для більшості регіонів держави. Процес децентралізації вимагає зрозумілого механізму стягнення податків від яких залежить формування дохідної частини бюджету, а це, як відомо, основна фінансова база держави. Саме податкова система сприяє постійним, стабільним і повноцінним надходженням коштів до бюджету. Тому аналіз функціонування податкової системи набуває великого значення. Згідно останніх економічних прогнозів України, 2018 рік може стати роком значущих та сприятливих податкових змін як для юридичних так і для фізичних осіб. Головні податкові зміни на 2018 рік стосуються зменшення загальної кількості податків. Замість 14 (що діяли впродовж усього 2017-го), в новому році пропонується залишити всього лише 9. Серед них повинно бути: 5 загальнодержавних: ПДВ, акцизний податок, податок на виведений капітал, ПДФО, а також податок за використання природних ресурсів (в тому числі й водних); 4 місцевих — податки з ФОПів, на землю, нерухомість та сільське господарство. Як запевняє президент Асоціації платників податків, Грігол Катамадзе (він же і один із найбільш активних прихильників лібералізації податкової системи), обов'язково потрібно з'єднати відрахування державі на доходи від фізичних осіб та єдиний соціальний внесок. Таким чином вдасться значно спростити тиск на підприємців. Сьогодні в загальній сумі ці дві оплати становлять 40%. Розроблений Податковий кодекс зі змінами на 2018 рік пропонує ж встановити ставку на один збірний податок — 32%. Але протягом наступних 2-х років вона повинна поступово зменшитись та встановитись взагалі на рівні 20%. Значної критики зі сторони авторів “ліберального оподаткування” зазнала і спрощена система. Так президент АПП запевняє, що “спроценка” була вкрай важливою в перехідний період, але зараз вже своє віджила. Майбутнє країни — велика кількість дрібних підприємств мікробізнесу. Лише ті компанії та ФОПи, котрі заробляють до 2-х мільйонів гривень на рік, за переконанням Катамадзе, мають право платити податок за ставкою у 500 гривень в місяць.

Щодо ставок для платників єдиного податку, усі підприємці, у зв'язку із величиною їхньої компанії, отриманих за рік прибутків, поділяються на 4 категорії-групи. У 2018-му, як планує уряд, представники першої категорії зобов'язані будуть сплачувати 10% від прожиткового мінімуму щомісячно. Для другої категорії ця сума буде вже більшою, і становить 20% від мінімальної заробітної плати. Варто зазначити, що якщо на початку 2018-го мінімальна зарплата становить 3723 гривні, то

підприємці другої категорії змушені будуть віддавати в казну по 744,60 гривень кожного місяця. Звичайно, це ще не максимальна ставка. Аналітики та представники бізнесу запевняють, що якщо влада не прислухається до запропонованих АПП змін та не візьме курс на лібералізацію умов для бізнесменів, чимало підприємств буде ліквідовано. Навпаки ж, зменшення податкових ставок спричинила б тільки короткотривалий дефіцит в державному бюджеті — до 10 місяців максимум. «Потепління» може забезпечити народження кількох тисяч нових, ефективних та вигідних для країни підприємств. В умовах сьогодення важливе місце повинно бути відведене податковій системі як державному регулятору покращення фінансової діяльності підприємств. При цьому, проводячи певні зміни в системі оподаткування, держава повинна проводити таку податкову політику, яка б була спрямована на оптимізацію як інтересів держави (податкове наповнення бюджету), так і платників податків (помірне податкове навантаження). Відсутність належного податкового стимулювання призводить до погіршення фінансової стійкості підприємств, падіння інвестиційної активності, зменшення темпів розвитку і впровадження нових технологій та інноваційної діяльності. Відтак значної актуальності набуває питання формування такої системи оподаткування, яка б сприяла розвитку економіки, формуванню повноцінних суб'єктів ринкової економіки з одночасним поступовим розв'язанням проблеми скорочення дефіциту бюджету і досягнення фінансової стабілізації з поступовим переходом до економічного росту. Отже, основними напрямками реформи податкової системи в Україні повинні бути наступні: - побудова стабільної, зрозумілої і цілісної податкової системи з метою визначення збалансованих підходів до фінансового перерозподілу в межах країни і обґрунтування норм оподаткування; - розширення податкової бази завдяки скасуванню непрозорих податкових пільг, розширенню кола платників податків і оподатковуваних доходів у відповідності з критерієм «доцільності» і принципом «соціальної справедливості»; - розв'язання ряду проблем, пов'язаних зі стягненням податків і контролем за дотриманням податкового законодавства: - зниження податкового тиску до теоретично допустимого рівня; - забезпечення стабільності податкового законодавства: - узгодженість усіх елементів в межах єдиного податково-правового простору (формування єдиної нормативно-правової бази оподаткування); Разом з тим, необхідно провести реформування податкової системи в напрямку іі: - розширити права органів місцевого самоврядування при встановленні норм вилучення і їх використання на місцях; - забезпечити збалансованість інтересів держави та її регіонів, регіонів між собою з метою забезпечення стабільності адміністративно-територіального устрою країни; - запровадити заходи по податковому стимулюванню інвестиційного процесу і спрямування коштів підприємств на вдосконалення і розширення виробничої діяльності, розвиток малого підприємництва, підтримку пріоритетних галузей національної економіки.

ВИСНОВКИ. Податки можуть бути інструментом впливу на зростання економічної ефективності й економічного прогресу суспільства, сприяти розвитку передових технологій, нових галузей економіки, конкурентоспроможних галузей на світовому ринку. В Україні сучасний

зміст основних податків не відповідає тим, які діють у країнах з розвинутою ринковою економікою, бо вони не стали специфічною підсистемою виробничих відносин. На сьогодні податки не сприяють нарощуванню виробництва і фінансовому оздоровленню підприємництва. У чинній системі оподаткування переважають фіскальні інтереси бюджету і не працюють функції регулювання і стимулювання. Оподаткування досягло такого рівня, що робить виробництво не вигідною сферою вкладення капіталу, гальмує структурну перебудову підприємства. Діюча податкова система України не повною мірою відповідає вимогам нинішнього стану економіки та суспільних взаємовідносин і вимагає кардинальної заміни окремих елементів податкових механізмів. Для цього не обов'язково повністю замінювати чинні елементи податкової системи, оскільки це може призвести до хаосу, знищення звичних для платників податків механізмів.

ІНТЕРНЕТ РЕСУРСИ

1. <https://taxlink.ua/ua/news/u-2018-roci-proponutsja-liberalizuvati-pk-menshe-podatkov-bilshe-pilg.htm>
2. <http://stud24.ru/taxation-law/podatкова-sistema-ukrani-problemi-stanovlennya/507872-2085905-page5.html>

Катерина Гогунська,

студентка 6 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **П.В. Захарченко**, д.е.н., професор (БДПУ)

МОДЕЛЬ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах інтеграції економіки України в міжнародний економічний простір і у зв'язку з посиленням процесів глобалізації, забезпечення конкурентоспроможності підприємства є основою ефективності його діяльності на стратегічному рівні. Недостатнє вивчення питань конкурентоспроможності підприємства може привести не тільки до її зниження, але і до виникнення конкурентних недоліків, що є загрозою подальшій діяльності підприємства.

На сьогоднішній день актуальним є питання реалізації системного підходу в процесі оцінки конкурентоспроможності підприємств, розробки економіко-математичних моделей, що дозволяють отримати узагальнений критерій конкурентоспроможності підприємств. Задачею дослідження є конструювання загальної моделі синтетичного інтегрального критерію, і визначення конкретних дій, які повинні привести до вирішення проблеми [1].

Швидкі зміни зовнішнього середовища вітчизняних підприємств стимулюють появу нових методів, систем і підходів до управління конкурентоспроможністю. Найбільш поширеними є методи оцінки можливостей конкурентів за допомогою спеціальних експертних досліджень і непрямих розрахунків на основі відомих даних. Широко